

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Sacrorvm Ritvvm Et Caeremoniarvm

Vinitor, Gerlacus

Coloniae Agrippinae, 1656

IX. De defectibus dispositionis corporis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9459

Suarez disp.
66. sect. 4.
Agidius
Coninck. q.
80. art. 4.
dub. 1.

committat vel ante commissi memoria incidat, videtur esse obligatus ad confitendum, si commode, & si ne vlla nota infamiae possit, praesertim Canone nondum coepto Quod ad alterum attinet; Copia Confessarij tunc non habetur, si vel nullus Sacerdos adfit approbatus & expositus; ad absentem autem sine magna difficultate spectatis circumstantijs personae & itineris accessus esse nequeat; vel si adfit quidem Confessarius iurisdictione praeditus, cui tamen poenitens sine interprete aut periculo grauis iacturae vel scandali confiteri non possit.

Bayman. lib.
3. Tract. 4.
cap. 6. n. 7.
VViggers q.
8. art. 5. dub.
5. Coninc.
q. 8. art. 4.
dub. 2.

§. 3. Ne vero Sacrificaturi habentes conscientiam peccati mortalis, passim praetextu necessitatis, & inopia Confessarij, non instruta Sacra confessione, sed illicita tantum contritione celebrent, praecipit Tridentina synodus sess. 3 cap. 7. *vt Sacerdos, si necessitate urgente absque praua confessione celebrauit, quamprimum postea confiteatur.* Intra quod tempus vero confiteri oporteat, vt quamprimum quis dicatur confiteri, aliqui putant quod mox debeat confiteri quando habet copiam Confessarij, alij vero putant sufficere si saltem intra triiduum fiat, sed hoc certum quod confessio necessario requiratur antequam iterum celebret.

Piana part.
6 tract. 6.
cap. 33.

§. 4. Peccata mortalia dubia sunt necessario confitenda siue dubium sit de substantia actionis, an fuerit facta, siue an fuerit mortalis, siue an fuerit iam illud peccatum in confessione dictum. Vnde Sacerdos ante celebrationem si dubitet, an consenserit morosa delectationi, tenetur confiteri de tali peccato dubio, nec potest conscientiam deponere in tali casu, non adesse obligationem illud confitendi.

TITVLVS IX.

De defectibus dispositionis corporis.

1. Siquis non est ieiunus post mediam noctem, etiam post sumptionem solius aquae, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinae, & in quantumcumque parua quantitate, non potest communicare nec celebrare.

2. Si autem ante mediam noctem cibum aut potum sumpserit, etiam si postmodum non dormierit, nec sit digestus non peccat; sed ob perturbationem mentis, ex qua deuotio tollitur, consulitur aliquando abstinendum.

2. 87

3. Si reliquæ cibi remanentes in ore transglutiantur, non impediunt Communionem, cum non transglutiantur per modum cibi, sed per modum salivæ. Idem dicendum, si lauando os, deglutiatur stilla aquæ præter intentionem.

4. Si plures Missas in vna die celebret, vt in Natiuitate Domini in vnaquaque Missa abluat digitos in aliquo vase mundo, & in vltima tantum percipiat purificationem.

5. Si præcesserit pollutio nocturna, quæ causata fuerit ex præcedenti cogitatione quæ sit peccatum mortale, vel euenerit propter nimiam crapulam, abstinendum est à Communione & celebratione, nisi aliud Confessario videatur. Si dubium est, an in præcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, consulitur abstinendum extra tamen casum necessitatis. Si autem certum est, non fuisse in illa cogitatione peccatum mortale, vel nullam fuisse cogitationem, sed euenisse ex naturali causa, aut ex diabolica illusionem, potest communicare & celebrare; nisi ex illa corporis commotione tanta euenerit perturbatio mentis, vt abstinendum videatur.

ANNOTATIONES.

§. 1. Præceptum est Ecclesiæ, vt quicumque velit Celebrare aut communicare ieiunus sit ieiunio naturali, hoc est sine omni cibo & potu à media nocte vsque ad communionem, vt ne quidem per modum medicina quicquam sumpserit.

S. Thomas 2. 2. art. 8. ad 4.

§. 2. Si contingat in ablutione oris medicum aliquid aquæ commisceri salivæ, & per modum salivæ degluti per hoc non violatur ieiunium naturæ; etiam si in salivam non sit conuersa, non enim de conuersione illa potest facile constare. Satis enim est, quod ita salivæ permixta, vt non possit separari, & per modum vnius traiciatur.

S. Thomas 2. part. quest. 80. art. 8. ad 4. Nauarr. cap. 21. n. 550

§. 3. Qui gustat aliquid iurulenti siue liquidi solum vt percipiat saporem, & expuit non impedit, etiam si quid relinqui censeatur in palato quod per modum salivæ deglutiatur.

Lagman lib. 5. Tract. 6. cap. 6.

16

§. 4. Qui

VIII.
cidat, vide
node, & si
anone non.
pia Confes-
os adfit ap-
n sine mag-
fonæ & ita
idem Con-
n poenitens
vel scanda-
nscientiam
tis, & ino-
tione, sed e-
pit Triden-
itate vrgenti-
mum postea
ti oporteat,
qui putant
et copiam
intra tri-
necessario
ario confes-
sionem, an fuerit
iam illud
erdos ante
horosa de-
no dubio,
asum, non
is.
noctem,
2, vel al-
medici-
ate, non
bum aut
on dor-
ob per-
ollitur,
2. 50

Coninck qu. 80 art. 8. §. 4. Qui casu aut incogitanter traicit aliquid reliquiarum in dentibus ex cibo cœnæ præcedentis: relictarum, non censetur ieiunium frangere: sed si

Diana resol. moral. tract. 4. resol. 37. sponte, & voluntarie deglutiantur impediunt summptionem Eucharistiæ, quia cum de industria deglutiantur non sumuntur per modum cibi.

Syluester verb. Eucha. 3 quæst. 6. §. 5. Si quis aromata aut saccarum in ore tenet ut paulatim emolliatur & traiciatur, idque duret post noctis medium censetur ille violasse ieiunium naturæ. Vnde si quis indormiret cum saccharo in ore, de quo dubitat an ante mediam noctem totum deglutierit, non poterit sequenti die celebrare, aut communicare.

S. Thomas n. 4. dist. 8. q. 1. §. ad 4. resp. ad 1. quæstionc. VViggers de Sacram. Eucha. q. 30. art. 8. n. 37. §. 6. Siquis deglutiat sanguinem aut aliquem alium humorem à capite in os descendentem ieiunus censi debet, quidquid ab intrinseco prouenit, nec ore ab intrinseco sumitur, non verè comeditur nec soluit ieiunium naturæ; neque proinde impedit per se summptionem Sacramenti Eucharistiæ.

Henriq. li. 8. c. 50. Sa. ver. Euchar. n. 2. spectetur. §. 7. Sunt aliqui casus quibus licitum est Eucharistiam sumi à non ieiunio.

S. Thomas 83. ar. 6. ad 2. Sa. verbo Eucharistia. Primus, à non ieiunio Eucharistia sumi potest propter necessitatem sumentis, ut si quis sit periculose infirmus, & sit periculum mortis si sequens dies expectetur.

Can. nihil C. 7. quæst. 1. Secundus, ob integritatem sacrificij, ut si Sacerdos loco vini aquam in calicem infuderit, & id demum aduertat post aquæ summptionem, quo casu tenebitur de nouo consecrare vinum, illudque consecratum sumere, aut, si Sacerdos aliquis post consecrationem moriatur, vel deficiat neque sit Sacerdos alius ieiunus ad perficiendum sacrificium poterit non ieiunus missam inchoatam complere. Similiter si post consecrationem recordetur Sacerdos se aliquid comedisse aut bibisse debet nihilominus progredi & sacrificium perficere, quia propter reuerentiam Sacramenti & integritatem sacrificij magis obligat præceptum diuinum de perficiendo sacrificio quam Ecclesiasticum de obseruando ieiunio.

Tertius casus, si post sumptam calicis ablutionem aut purificationem necesse sit reliquias in eodem sacrificio consecratas, quæ fortè inveniuntur, sumere.

Quartus, si Eucharistia nisi statim sumatur, vel incendio absumenda sit, ut in sacrilegias manus infidelium, aut hæreticorum deuentura: debet tunc à Sacerdote, vel si is non adsit à Clerico vel laico quamuis non ieiunans cum timore & reuerentia sumi, Sif.

§. 8. Extra casu iure permisso, & absque expressa licentia à Summo Pontifice, Episcopo Diocesano aut eiusdem Vicario, in scriptis obtenta, nullus Sacerdos vno die duas Missas celebrare debet sub pœna peccati mortalis, nec quisquam opinetur ad duas Missas vna die celebrandas consuetudinem sine Apostolica, vel Episcopali Diocesana facultate sibi suffragari posse, eâdemque lege Missæ siccæ, in quibus Corpus Domini nec consecratur, nec sumitur, interdiciuntur ac penitus abrogantur.

l. sufficit de consecr. dist. 1. c. Consultum isti de celebr. Missarum.

§. 9. Quando per vnum eundemque Sacerdotem plures celebrantur Missæ tunc hausto diligentius sanguine ex calice in aliquo Scypho mundo statim abluendi sunt digiti, non autem in calice, vt vinum ablutionis fiat consecrationis materia. Cæterum hæc ablutio digitorum, si non sumatur à Celebrante in vltima Missa, sumi debet ab alio qui sit ieiunus, vel in Sacarium fundenda erit. Quod etiam nota pro ablutione digitorum quæ fieri debet in Communionem populi extra Missam.

§. 10. Quando Hostia consecrata ex Monstrantia sumenda erit à Sacerdote, id semper in sacrificio Missæ fieri debet post sumptionem sanguinis.

TITLVS X.

De defectibus in ministerio ipso occurrentibus.

1. POSSUNT etiam defectus occurrere in ministerio ipso, si aliquid ex requisitis ad illud desit: vt si celebretur in loco non sacro vel non deputato ab Episcopo, vel in Altari non consecrato, vel tribus mappis non cooperto: si non adsint luminaria cerea: si non sit tempus debitum Celebrandi, quod est ab aurora vsque ad meridiem communiter: si Celebrans saltem Matutinum cum Laudibus non dixerit: si omittat aliquid ex vestibus Sacerdotalibus: si vestes sacerdotales & mappæ non sint ab Episcopo vel ab alio hanc habente potestatem benedictæ: si non adsit